

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 68.568 van 1 oktober 1997

A. 46.998/VIII-371
(voorheen VI-10.805)

In zake : **NICOLAS** Christian,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ROYEN, advocaat,
Zwitserlandstraat 39, bus 6 en 14
1060 Brussel

tegen :

de stad Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 14 mei 1992 ingediende
verzoekschrift, waarbij Christian NICOLAS de
nietigverklaring vordert van het besluit d.d. 27 maart
1992 van het college van burgemeester en schepenen van
de stad Brussel om hem bij wijze van tuchtstraf zeven
dagen met verlies van wedde te schorsen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE,
eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 februari
1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het
verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 september 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, loco Mr. ROYEN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. DEFAYS, loco Mr. LEFERE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is sedert 1 maart 1977 elektricien bij de dienst "verwarming en elektriciteit" van de stad Brussel.

2. Op 16 december 1991 noteert zijn hiërarchische meerdere, inspecteur MONSAERT, de volgende ongunstige feiten in een verslag dat bij de beoordelingskaart van belanghebbende is gevoegd :

" Donderdag 12 december werkt de heer DENIS in teamverband met de heer NICOLAS voor het onderhoud van de fonteinen op de Maria-Louizasquare.

In principe worden de twee arbeiders met een bestelwagen van de dienst ter plaatse gebracht.

De heer NICOLAS nam die dag echter zijn eigen wagen, hoewel zijn hiërarchische meerderen hem dat verboden hadden.

De heer DENIS beklaagt zich erover dat zijn collega pas rond 9.30 uur aankomt. De heer NICOLAS weigerde mee te werken met zijn teamgenoot, nam vervolgens zijn ontbijt en stapte onmiddellijk daarna rond 11.00 uur op. De heer DENIS zag hem pas rond 15.00 uur terug.

Die feiten deden zich al herhaaldelijk voor.

Geen enkele collega wil nog met de heer NICOLAS in teamverband werken.

Gelet op het zware administratieve verleden van belanghebbende, verzoek ik u, mijnheer de hoofdinspecteur, de nodige maatregelen ter zake te nemen."

Verzoeker, die door hoofdinspecteur DE SMEDT wordt opgeroepen, weigert zijn beoordelingskaart te ondertekenen en krijgt niet meteen een afschrift ervan. Ze wordt hem op 10 januari 1992 bij een ter post aangetekende brief toegezonden.

3. Op 9 januari 1992 richt verzoeker een brief aan de hoofdinspecteur waarin hij verzoekt om zijn tuchtstraffen te schrappen.

4. Op 14 januari 1992, na kennis te hebben genomen van de gegevens op de beoordelingskaart, zendt verzoeker zijn eigen versie van de feiten aan de gemeentesecretaris.

5. Op verzoek van het departement Personeel bezorgt hoofdinspecteur DE SMEDT hem op 30 januari 1992 een verslag dat inspecteur MONSAERT diezelfde dag heeft opgesteld en waarin staat dat de wijze waarop verzoeker zijn dienst vervult, niet bevredigend is en dat zijn gedrag aanleiding heeft gegeven tot kritiek in de

verschillende diensten waar hij heeft gewerkt. Hij bevestigt dat de feiten zich op 12 december 1991 hebben voorgedaan - wat belanghebbende betwist - en voegt eraan toe dat "de voornoemde arbeider zich hoe dan ook de voorgaande dagen ook zo heeft gedragen". Onderaan dit verslag bevestigt Marc DENIS de juistheid van de vermelde feiten.

6. Op 7 februari 1992 beslist het college van burgemeester en schepenen een tuchtdossier tegen verzoeker aan te leggen; op 14 februari wordt verzoeker daarvan schriftelijk op de hoogte gebracht. De ten laste gelegde feiten worden hem in de volgende bewoordingen meegedeeld :

" verzuimen van zijn beroepsplicht :
- heeft voor een dienstreis gebruik gemaakt van zijn eigen wagen, hoewel zijn hiërarchische meerderen hem dat hadden verboden;
- heeft zijn werk gedurende verscheidene uren verlaten;
- heeft geweigerd om de hem opgedragen taken uit te voeren".

7. Op 14 februari 1992 brengt de gemeentesecretaris bij het college verslag uit over het geval van verzoeker en wijst hij op zijn tuchtrechtelijk verleden.

8. Op 13 maart 1992 wordt verzoeker opgeroepen om op 27 maart te verschijnen. Hij wordt gewezen op de ten laste gelegde feiten en wordt in kennis gesteld van zijn rechten.

9. Op 24 maart zendt de raadsman van verzoeker het college een memorie op basis van artikel 302 van de nieuwe gemeentewet.

10. Verzoeker wordt op 27 maart gehoord. Op diezelfde dag beslist het college van burgemeester en schepenen de zaak niet nader te onderzoeken, hoewel

verzoeker daarom heeft verzocht, en hem bij wijze van tuchtstraf zeven dagen met verlies van wedde te schorsen. Die beslissing wordt hem op 1 april 1992 bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht.

11. Het college keurt op 17 april 1992 de tekst van het besluit met de beslissing van 27 maart goed. Verzoeker ondertekent dit besluit voor ontvangst op 24 april;

Overwegende dat verzoeker inzonderheid een middel, het zesde van het verzoekschrift, ontleent aan de schending van artikel 307 van de nieuwe gemeentewet, dat als volgt luidt :

" Van de met redenen omklede beslissing wordt zonder verwijl kennis gegeven aan de betrokkene, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door overhandiging tegen ontvangstbewijs. Wordt van de beslissing geen kennis gegeven binnen de termijn van tien werkdagen, dan wordt ze als ingetrokken beschouwd. Tuchtvervolgning voor dezelfde feiten kan niet worden ingesteld. In de kennisgeving van de beslissing wordt melding gemaakt van de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen en van de termijn waarbinnen ze uitgeoefend kunnen worden.";

dat hij betoogt dat de brief die op 1 april 1992 aan hem is gericht, geen geldige kennisgeving is en dat het besluit van het college, en niet een brief waarin alleen de inhoud ervan wordt weergegeven, hem binnen tien dagen ter kennis had moeten worden gebracht;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de brief van 1 april 1992 in alle opzichten aan de voorschriften van de voormelde bepaling voldoet, daar de genomen beslissing aldus binnen tien werkdagen ter kennis is gebracht, alsook de redenen waarom ze is genomen, de beroepen die er tegen kunnen worden ingesteld, alsook de termijnen waarbinnen ze moeten worden ingesteld; dat zij in haar laatste memorie

betoogt dat het besluit van het college slechts op één punt van de brief van 1 april verschilt, namelijk de opmerking dat verzoeker alleen naar het werk komt om de spot te drijven met zijn meerderen; dat zij aanvoert dat dit geen nieuwe klacht is, maar een verzwarende omstandigheid "waarmee de tuchtoverheid rekening heeft gehouden om de strafmaat te bepalen";

Overwegende dat in het bestreden besluit melding wordt gemaakt van de klachten tegen verzoeker, zoals die in de brief van 1 april 1992 zijn weergegeven, met toevoeging van het volgende :

" Overwegende dat het gedrag van belanghebbende, ondanks verscheidene negatieve verslagen over hem, lang niet verbeterd is en dat belanghebbende, op wie men niet meer kan rekenen, naar het werk komt om de spot te drijven met zijn hiërarchische meerderen en zijn collega's; dat het raadzaam zou zijn hem een tuchtstraf op te leggen";

dat er geen grond is om te onderzoeken of de verwerende partij een nieuwe klacht heeft onderzocht of rekening heeft gehouden met een verzwarende omstandigheid; dat de aangehaalde overweging immers één van de motieven van het bestreden besluit is en onlosmakelijk verbonden is met het dispositief ervan, aangezien volgens de verwerende partij op basis daarvan de strafmaat is bepaald; dat dit motief niet ter kennis is gebracht binnen de termijn die bij artikel 307 van de nieuwe gemeentewet wordt voorgeschreven; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het besluit d.d. 27 maart 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel om Christian NICOLAS bij wijze van tuchtstraf zeven dagen met verlies van wedde te schorsen, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op een oktober 1900 zevenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.